

BIÇAK

Müzeyyen ÇELİK

Bu gördüğünüz bıçağı sırtıma kendim sapladım. Hiç de zor olmadı. İstedim ve başardım. İnsan bir şeyi istemeyegörsün zaten. Ne yapar eder onu elde eder. Ben de hırsla, şiddetle o bıçağı sırtımda istedim. İnsan bir şeyi o derece istediğinde din onu tutamıyor, ahlak yasaları, vicdan onu tutamıyor, biliyor musunuz? Beni tutamadı hiçbirisi. İstedim ve elde ettim o kadar. Topuklarından alev çıkarır da koca dünyayı durdurur insan istedi mi!

İnsanın gücü de güçsüzlüğü de çok korkutmuştur beni. Belki de sırtımda gördüğünüz bu bıçak bunu ifade ediyor. En güçlü olabilecek ama en aciz varlık. O benim, ya da biziz.

Neyse o günü anlatayım size.

Gecenin bir yarısı önümde bilgisayar, karşımda televizyon, elimde telefon, ocakta da çayın altı en kısıktaki yanıyor. Şeytan dürttü. Kendi kendimi dürttüm ya da. Her neyse işte. İçimde bir kurcalanma... Tanımlayamadığım salak bir his. İstiyorum işte, o bıçağı sırtımda istiyorum.

İstiyorum ya, kendimi durdurmam ne mümkün. Elimdeki, önümdeki, karşımdaki her şeyle irtibatımı kestim, hırşıma odaklandım bütün duyularım. O bıçağı sırtımda istiyorum o kadar. İstiyorum da istiyorum. Gittim mutfağına, çayın altını kapattım annem söylenmesin diye. Yoksa içindeki kireç taşlaşana kadar yakmak âdetimdir. Çaydanlığın dibinde kalan azıcık suyla da bir bardak daha çay doldurdum. Kireci akmasın diye de özel çaba sarf ediyorum tabii.

Mutfak masasına oturdum, çayımı yudumlarken bir yandan da mutfak dolaplarına bakıp hedefimin fizibilitesini yapıyorum. Altyapı araştırmalarını hep önemsemişimdir.

Böyle dolap mı kaldı anasını satayım. Bu ne lan, diyorum. Şu ahşaba bak. Mutfak dolabının tarihteki ilk örneği sanki. Sergenden sonra mutfak teknolojisindeki en

önemli icat. İlkini de getirip bizim eve takmışlar. Baktıkça içim karardı, asıl amacımdan sapmadan hırsıma odaklandım hemen. Gözlerim çekmece kısmına doğru hızla ulaştı. İkinci gözde bıçaklar var. Envai çeşit bıçak. Büyük nenem, babaannem ve annem olmak üzere üç neslin bıçak birikimi burada. Kalın saplı, ince saplı, kalın bıçaklı, tırtıklı, sivri bıçaklı, et bıçağı, kurban bıçağı, satır, tara, bileği, ne ararsan var. Dibine doğru indikçe, inanır mısınız testere bile var. Bizim sülalenin bıçak kültürü de dehşetmiş diyorum içimden. Gören de boş bir odada ya kasaplık yapıyorlar ya da seri katil bunlar sanır. Bu dehşete kapıldığım bıçak külliyatımızdan kalın saplı ve uzun bıçağı gözüme kestirip amacıma doğru hızla ilerliyorum. Hatırlıyorum, rahmetli dedemin en sevdiğiydi bu. Kurban bayramlarında sabahtan etin başına bi oturur, yatsıya ancak kalkardı. Elimdeki bıçakla kaba etleri muntazam bir şekilde kuşbaşı doğrardı. O gün üstüm başım kan oldu diye namazları da terk ediverirdi. Hatunlar kızsız da oralı olmaz, işine devam ederdi. Etleri doğradıktan sonra banyoya girer, bi boy abdesti alır, yatsıyı farzdan kılar, televizyonun karşısında horlamaya başlardı. Hey gidi günler hey. Çayımın dibinde birikmiş kireçli suya kızıp şehir suyunun kirecine lanet okuyup anılarımdan amacıma geçiş yapıyorum.

Evet, sırtım için bu hatırası bol bıçağı seçiyorum. Acının ve hazzın Nirvana'sını birazdan yaşayacağım diye de tivit geçiyorum hemen telefondan. Birkaç fırlama arkadaş da menşin atıyor. N'oldu lan süs biberi mi yiyeceksin diye dalga geçip goygoylarını yapıyorlar. "Yerken iyi de çıkarırken sıkıntı..." yazmış hatta bi tanesi. Bastım küfrü denyalara.

Bizim şen dullar ne âlemde diye de evi bi kolaçan ediyorum. En büyüğü yaktakta bükülmüş ağzını pıtırdatarak tespih çekiyor, bir yandan da ağırlarından olacak inliyor, ortancası sesli sesli *Kur'an* okuyor, annem namazda, ben bıçaktayım.

Soluğu mutfakta aldım. Bıçağı bizim antika mutfak dolabının kapağının arasına koydum. Dolabın kapağını da kapattım. Sap içerde, uç dışarda kaldı. İyice de sıkıştırdım tabii. Zaten kapaklar da sıkışmaya yer arıyormuş, takvimden bir sayfa koparıp kıvırdım o kadar. Kontrol ettim, oynamıyor. Amacıma hızla ilerliyorum. Sırtımı bıçağa döndüm, geri geri bir hızla kendimi ona sapladım ki kırt diye bir ses geldi, bıçak göğüs kafesime dayandı. Hık dedim sadece. Nasıl bir basınçla kendimi bıçağın üstüne attıysam mih gibi saplandı kaldı orda.

Hiç canım acımadı biliyor musunuz? Gıkımı bile çıkarmadım. Ben istedim çünkü bunu. E, kanadı malumunuz. Kanın sırtımdan belime ılık ılık süzülüşü nasıl bir keyif verdi bana, tarifi çok güç. O akşam bu zevki bir süre yaşadım. Sonra bir süre daha beni idare etti. Yatış pozisyonlarımı ona göre ayarlıyordum, kıyafetlerimde ona yer ayırıyordum. Keyfimiz yerindeydi anlayacağımız.

Sonra ben bir mutlulukla tanıştım ve yine olanlar o gün oldu. Bıçak acımaya başladı içimde. Bıçak acıtmaya başladı beni. Oysa çok mutlu olacağımıza, zaferimle iç içe yaşayacağımıza çok ama çok emindim. Öyle değilmiş.

"O yüzden içime bir şeyler dokunuyor hâlâ."